

สภาคริสตจักรฯ 69 ปี

โดย ผศ.ดร.ประดิษฐ์ เกกิงรังสฤษดิ์

ความนำ

ปีคริสต์ศักราช 2003 เป็นปีที่สภาคริสตจักรในประเทศไทยก่อตั้งขึ้นครบรอบเป็นปีที่ 69 นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 1934 เป็นต้นมาที่องค์กรคริสเตียนหลัก ๆ จากประเทศสหรัฐอเมริกา อันได้แก่ คณะเพรสไบทีเรียนคณะศิโยนเป็ล คณะกองกริเกรซันนัลลิส รวมทั้งคณะแบ็ปติสท์บางส่วนด้วย ต่างเห็นพ้องต้องกันสลายตัวเองเพื่อก่อตั้งเป็นคริสตจักรสยาม หรือสภาคริสตจักรในประเทศไทยปัจจุบัน และโอนอำนาจการบริหารและการทำพันธกิจคริสตจักรโปรเตสแตนต์ในประเทศไทย ให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของผู้นำคริสเตียนไทย เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย วางแผนในการประกาศพระกิตติคุณ และกำหนดทิศทางการทำพันธกิจตามศักยภาพและความสามารถของเราเอง ตลอดระยะเวลา 69 ปี ของการทำพันธกิจ เราได้รับพระพรมากมายในการเสริมสร้างความหนึ่งเดียวกันในพระกายของพระเยซูคริสต์ เราได้รับการสนับสนุนแนะนำ และการเป็นพี่เลี้ยงจากองค์กรคริสเตียนจากต่างประเทศในระยะต้น ๆ โดยช่วยเหลือด้านบุคลากรการเงิน และการบริหารจัดการ แต่ระยะเวลาที่ผ่านพ้นไป เราได้เจริญเติบโตขึ้นมาเป็นลำดับจนสามารถยืนหยัดอยู่บนลำแข้งลำขาของตนเองได้ การสนับสนุนทางการเงินจากต่างประเทศได้ลดลง จนอาจกล่าวได้ว่าคริสตจักรในประเทศไทยอยู่ในสถานะช่วยตนเองในปัจจุบันนี้

ผู้นำสภาคริสตจักรฯ แต่ละยุคแต่ละสมัยต่างปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ในการทำพันธกิจอย่างต่อเนื่อง เรานั้นนโยบาย “การเลี้ยงตนเอง” ในรูปแบบต่าง ๆ นับตั้งแต่นโยบาย “ก้าวเตี้ยครึ่งซาม” จนกระทั่งนโยบาย “คริสตจักรเลี้ยงตนเอง 79” ซึ่งยังคงใช้อยู่จนทุกวันนี้ นโยบายนี้มีเป้าหมายหลักเพื่อให้คริสตจักรทุกแห่งสามารถเลี้ยงตนเองได้ โดยมีศิษยาภิบาลเป็นของตนเองไม่ต้องพึ่งพาอาศัยการช่วยเหลือจากคริสตจักรภาค และสภาคริสตจักรต่อไป ส่วนนโยบายนี้จะบรรลุเป้าหมายตามที่มุ่งหวังตั้งใจได้มากน้อยแค่ไหน คงต้องอาศัยการวิเคราะห์วิจัย และประเมินผลของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

เราโมทนาพระคุณพระเจ้าที่คริสตจักรในประเทศไทยได้รับพระพรมากมาย เมื่อเปรียบเทียบกับองค์กรคริสตจักร อื่น ๆ เราได้รับมรดกตกทอดจากมิชชันนารีเป็นทุนประเดิมคิดเป็นมูลค่ามหาศาล นอกเหนือจากแผนพัฒนาผู้นำคนไทยในหน่วยงานระดับต่าง ๆ แล้ว เราต้องต้องยอมรับว่า เราได้รับมรดกตกทอดในรูปของอสังหาริมทรัพย์มากมาย เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล อาคารคริสตจักรและทรัพย์สินมากมายมหาศาลที่รอการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

โดยภาพรวมแล้ว สภาคริสตจักรของเรามีฐานะที่ค่อนข้างเป็นปีกแผ่นมั่นคง และหากได้รับการพัฒนาและดำเนินการอย่างถูกต้อง มีทิศทางชัดเจน และมีแนวคิดในการพัฒนาในทางสร้างสรรค์แล้ว เราจะสามารถนำทรัพย์สินเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการทำพันธกิจรับใช้พระเจ้าในประเทศไทยได้อีกมาก จริงอยู่การลงมือปฏิบัติจริงอาจไม่ง่ายอย่างที่คิด แต่ก็เชื่อแน่ว่าพระเจ้าจะทรงประทานสติปัญญาให้ผู้เชื่อวางใจในพระองค์ทุกยุคทุกสมัยให้สามารถจัดการทรัพย์สินของพระองค์ให้เกิดดอกออกผลเพื่อใช้ในพระราชกิจของพระองค์ได้ ดังนั้นตลอดระยะเวลา 72 ปีของสภาคริสตจักรในประเทศไทย เราได้รับพระพรบทเรียนและประสบการณ์มากมายทั้งที่นำชื่นชมและเจ็บปวด ประสบการณ์เหล่านั้นจะเป็นประโยชน์แก่ชนรุ่นหลังในการทบทวนพันธกิจเพื่อแสวงหานิรมิตและการทรงนำจากองค์พระผู้เป็นเจ้าให้เรา ร่วมกันคิด ร่วมกันทำ และร่วมกันรับผิดชอบในการรับใช้ให้เกิดผลต่อไป

การทำพันธกิจท้าทาย

หัวใจสำคัญประการหนึ่ง ของการการบริหารสมัยใหม่ คือการจัดโครงสร้างองค์กรให้กะทัดรัดคล่องตัว รวดเร็ว และมีคุณภาพ เราต้องยกย่องผู้นำการบริหารแนวนี้ คือ พ.ต.ท. ดร.ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบัน ซึ่งใช้คำว่า “ซี อี โอ” (Chief Executive Officer) หรือ ผู้บริหารแบบบูรณาการในการบริหารประเทศ (ส่วนจะดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์) โดยมุ่งหวังให้การบริหารจัดการขององค์กรในระดับต่าง ๆ มีความคล่องตัว รวดเร็ว และตัดสินใจโดยอาศัยฐานะข้อมูลที่ถูกต้องเป็นปัจจุบัน กล่าวคือ ผู้บริหารสมัยใหม่ต้องกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ และดำเนินการทุกอย่างให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง จะอาศัยขั้นตอนมากมายแบบอดีตไม่ได้เพราะอาจไม่ทันการ และทำให้เกิดความเสียหายต่อองค์กรและประเทศชาติได้ จึงต้องมีการปฏิรูประบบราชการเพื่อรองรับระบบการบริหารแบบใหม่ และกระจายอำนาจความรับผิดชอบมากขึ้น ให้มีการบริหารทั้งแบบแนวตั้ง และแบบแนวนอน เพื่อก่อให้เกิดการมีส่วนร่วมมากขึ้น อีกทั้งมีการบริหารแบบ “ธรรมาภิบาล” (Good Governance) เพื่อให้มีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในระดับต่าง ๆ

เมื่อหันกลับมามองสภาคริสตจักรในประเทศไทย แม้เราจะมี การปรับปรุงเปลี่ยนแปลง และปฏิรูปโครงสร้างการบริหารมาหลายยุคหลายสมัย โดยอาศัยการเรียนรู้จากประวัติศาสตร์และปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมองค์กรของคริสตจักรและปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมองค์กรของคริสตจักรตลอดจนลักษณะเฉพาะของคริสเตียนไทยซึ่งยังจัดอยู่ในประเภท “ชนกลุ่มน้อย” ท่ามกลางประชากรส่วนใหญ่ ของประเทศที่นับถือศาสนาพุทธ แต่ความเป็นชนกลุ่มน้อยไม่ควรเป็นอุปสรรคในการแสดงบทบาทอย่างเด่นชัดของความเชื่อศรัทธาของเราในพระเยซูคริสต์ และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาสังคม

ในขณะที่บ้านเมืองมีการปฏิรูปในด้านต่าง ๆ ทั้งระบบราชการ การศึกษาแห่งชาติ และโครงการประชานิยมในลักษณะต่าง ๆ ที่เอื้อประโยชน์ต่อประชาชนผู้ยากไร้ แต่ดูเหมือนว่าสภาคริสตจักรของเรายังคงวนเวียนอยู่กับการแสวงหาเอกลักษณ์ของเราเอง การบริหารของเรายังยึดระบบราชการที่มีขั้นตอนมากมาย โรงเรียนและโรงพยาบาลหลายแห่งต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดท่ามกลางกระแสธารแห่งการแข่งขันอย่างรุนแรงในสังคม โดยภาพรวมเรายังดำเนินกิจการแบบตั้งรับมากกว่ารุกเรายังติดยึดอยู่กับข้อเสียเก่า ๆ ที่มีช軒นาริสั่งสมมาในอดีต เรายังก้าวไม่ทันการปรับเปลี่ยนวิธีการทำพันธกิจ ทั้งด้านการศึกษา และการรักษาพยาบาลเพื่อให้ผิดแผกแตกต่างไปจากที่รัฐหรือเอกชนอื่น ๆ ทำอยู่แล้ว ผมอาจพูดเรื่องนี้แบบขาดข้อมูลทางวิชาการสนับสนุน แต่ผมอยากท้าทายให้ผู้นำคริสเตียนไทยได้ทบทวนพันธกิจของเรา และแสวงหารูปแบบใหม่ในการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้ามากยิ่งขึ้นเพื่อว่าการดำรงอยู่ของสถาบันของเราจะมีคุณค่า และเป็นแหล่งประกาศกิตติคุณของพระเยซูคริสต์อย่างเข้มข้นต่อไป

การบริหารจัดการ

ดูเหมือนว่าสภาคริสตจักรยังยึดโครงสร้างการบริหารแบบแนวตั้งมากกว่าแนวราบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการบริหารภายใต้ผู้บริหาร 4 คน ที่ได้รับการเลือกตั้งจากสมัชชาสภาคริสตจักรฯ ที่ยังคงทำหน้าที่ผู้บริหารสูงสุดของสภาคริสตจักร ทั้งในระดับคริสตจักรภาค คริสตจักรท้องถิ่น สถาบัน และหน่วยงานต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม ผมเห็นว่า องค์ประกอบของคณะกรรมการอำนวยการ และที่ประชุมสมัชชาสภาคริสตจักรฯ น่าจะมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน การกำหนดผู้แทนคริสตจักรภาคต่าง ๆ ประชุมทุก 2 ปี อาจไม่จำเป็นต้องมีจำนวนมากมายอย่างที่เป็นอยู่ตามธรรมเนียมของคริสตจักรในปัจจุบัน เพราะนอกจากจะมีค่าใช้จ่ายสำหรับการนี้ับล้าน ๆ บาทแล้ว ยังไม่อาจเห็นผลอย่างเป็นรูปธรรมในการกำหนดทิศทางการทำพันธกิจเท่าใดนัก การประชุมอย่างนี้หากจำเป็นต้องมี น่าจะมุ่งให้ความสำคัญในการเสริมความเชื่อ และแสวงหานิimitเพื่อกำหนดทิศทางการประกาศข่าวประเสริฐให้เกิดผล มากกว่ามาฟังรายงานเดิม ๆ ที่วนเวียนอยู่กับเรื่องเก่า ๆ

ส่วนองค์ประกอบของคณะกรรมการอำนวยการสภาคริสตจักรฯ หากจำเป็นต้องเป็นผู้แทนจากภาคต่าง ๆ ก็น่าจะกำหนดวิธีการสรรหาใหม่ ผู้แทนแต่ละภาคต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหลากหลาย เพื่อระดมความคิดในการกำหนดแนวทางในการทำพันธกิจแนวใหม่ ข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่ตามองค์ประกอบในปัจจุบันก็คือ คณะกรรมการอำนวยการส่วนใหญ่เป็นประธานคริสตจักรภาคหรือผู้แทน 19 ภาค (หากมีภาคใหม่เกิดขึ้นในอนาคตก็ต้องมีผู้แทนเพิ่ม) ในการประชุมแต่ละครั้งก็จะมีผู้บริหารสถาบันและหน่วยงานเข้าร่วมประชุมในฐานะผู้เข้าร่วมประชุม มีหน้าที่แสดงความคิดเห็นและตอบข้อซักถาม แต่เมื่อถึงเวลาที่ต้องลงมติกลับเป็นคณะกรรมการอำนวยการที่ไม่ค่อยได้แสดงความคิดเห็นเท่าใดนัก เข้า

ทำนองที่ว่า คนลงมือได้ไม่ทำและคนทำไม่ได้ลงมือ ดังนั้น หากยังต้องการคงไว้ซึ่งผู้แทนจากภาค ผมเห็นว่าน่าจะสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคนั้น ๆ เพื่อทำหน้าที่กำหนดทิศทางในการทำพันธกิจของสภาคริสตจักรฯ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า เรื่องที่พิจารณาในคณะกรรมการอำนวยการส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับสถาบันและหน่วยงานมากกว่าเรื่องของคริสตจักร

การแยกพันธกิจให้ชัดเจน

จากเหตุผลและความเป็นจริงข้างต้น ผมเห็นว่า สภาคริสตจักรควรแยกการบริหารพันธกิจคริสตจักร ออกจากการบริหารมูลนิธิ หลักการเดิมของการมี 2 องค์กรนี้ค่อนข้างชัดเจนกล่าวคือ สภาคริสตจักรทำหน้าที่เลี้ยงดูผู้พุ่มพักมวลสมาชิกให้มีรากฐานทางความเชื่อที่มั่นคง และประกาศข่าวประเสริฐตามศักยภาพของแต่ละคริสตจักร ส่วนมูลนิธิทำหน้าที่ดูแลและพัฒนาทรัพย์สินเพื่อนำดอกผลมาใช้ในการทำพันธกิจของคริสตจักร แต่ทุกวันนี้ทั้งสององค์กรนี้ทำหน้าที่แบบผสมผสานจนแยกไม่ออกว่าอะไรเป็นอะไร ดังนั้น ถ้าหากคณะกรรมการอำนวยการสภาคริสตจักรที่ประกอบด้วยประธานภาค หรือผู้แทนทำหน้าที่กำหนดทิศทางการทำพันธกิจคริสตจักร และแสวงหาแนวทางในการพุ่มพักอบรมความเชื่อให้แก่มวลสมาชิก ก็นับว่ามีความเหมาะสมยิ่ง ส่วนคณะกรรมการมูลนิธิ น่าจะเป็นบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ หรือมีความรู้ความสามารถในเชิงบริหาร และการพัฒนาทรัพย์สิน เพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ ให้มีดอกผลเพียงพอในการสนับสนุนพันธกิจของคริสตจักร ในเวลาเดียวกันก็ใช้สถาบันและหน่วยงานนั้น ๆ เป็นแหล่งประกาศข่าวประเสริฐในรูปแบบที่เหมาะสมไปพร้อม ๆ กันด้วยนอกจากนั้น เรายังสามารถพัฒนาทรัพย์สินที่กระจัดกระจายอยู่ตามที่ต่าง ๆ โดยแปลงทรัพย์สินให้เป็นทุน เพื่อนำมาสนับสนุนพันธกิจของคริสตจักร รวมทั้งจัดสวัสดิการแก่ผู้รับใช้ของพระเจ้าในคริสตจักรและหน่วยงานต่าง ๆ ด้วย

การพัฒนาผู้นำ

เราต้องยอมรับอีกเช่นกันว่า สภาคริสตจักรฯของเรายังขาดผู้นำในระดับต่าง ๆ อีกมากมาย เราอาจจะยังไม่ถึงภาวะวิกฤติ แต่ระยะเวลาที่เหลืออยู่นี้ เราต้องเร่งเตรียมและพัฒนาผู้นำเพื่อสานต่อพันธกิจในด้านต่าง ๆ อย่างเร่งด่วน แม้ว่าเราจะดำเนินการในเรื่องนี้มาเป็นระยะเวลานานพอสมควร แต่ดูเหมือนว่าเรายังไปไม่ถึงเป้าหมาย ทั้งนี้ อาจมาจากการขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาอย่างเป็นระบบหรือต่างคนต่างทำก็ได้ สถาบันใดที่อยู่ในฐานะดี ก็สามารถทำได้อย่างต่อเนื่อง ส่วนสถาบันใดที่อ่อนแอ ก็อาจต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดจนไม่มีกำลังมากพอในการพัฒนาผู้นำของตน นอกจากความห่วงใยต่อสถาบันและหน่วยงานต่าง ๆ แล้ว เรายังวิตกห่วงใยต่อผู้นำในระดับคริสตจักรควย คริสตจักรจำนวนมากต้องการศิษยาภิบาล หรือผู้อภิบาลด้านต่าง ๆ เต็มเวลาแต่ดูเหมือนเราจะผลิตไม่ทัน หรือคน

เหล่านี้ อาจไม่ต้องการกลับไปปรับใช้ในคริสตจักร เมื่อเป็นเช่นนี้ เราต้องให้ความสำคัญต่อการสร้างผู้นำคริสตจักรอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องปฏิรูประบบการเรียนการสอนของสถาบันศาสนศาสตร์ให้ตอบสนองความต้องการของคริสตจักร และก้าวทันความเปลี่ยนแปลงในสังคมส่วนจะมีแนวทางดำเนินการอย่างไรนั้น คงต้องปรึกษาหารือและระดมความคิดอย่างเร่งรีบ

ภารกิจสำคัญ

ภารกิจสำคัญเร่งด่วนของคริสตจักรไทยในเวลานี้คือ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่คริสตจักรท้องถิ่นในการทำพันธกิจเลี้ยงดูผู้เชื่อให้มีความแข็งแกร่งทางจิตวิญญาณ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเป็นปึกแผ่นมั่นคงให้แก่ครอบครัว และสังคมที่สุกก่อนจากการละเลยทางด้านจริยธรรมและการดำเนินชีวิต ในภาวะที่ครอบครัวถูกทำลายอย่างหนักหน่วงจากปัญหาทางจริยธรรม การใช้ความรุนแรงตัดสินปัญหาในหมู่วัยรุ่นคนหนุ่มสาว ปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ ยาเสพติด การพนัน เป็นต้น จนดูเหมือนว่าผู้คนในสังคมไทยปัจจุบันสูญเสียเอกลักษณ์ของความเป็นไทย และถูกคุกคามอย่างหนักจากค่านิยมที่ผิด ๆ จนครอบครัวไม่สามารถยึดโยงและเป็นที่พึ่งของลูกหลานได้อย่างมั่นคง ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการทำลายคริสตจักรให้มีส่วนร่วมสำคัญในการเยียวยารักษา และสมานรอยร้าวในบ้านและในสังคมมากขึ้น การที่ทำหน้าที่นี้ได้อย่างเกิดผล คริสตจักรต้องมีรากฐานทางความเชื่อที่เข้มแข็ง เราต้องมีกิจกรรมเสริมสร้างความแข็งแกร่งทางจิตวิญญาณ ศิษยาภิบาล และคริสเตียนศึกษา ตลอดจนสามัคคีธรรมที่หยิบยกประเด็นปัญหาที่เผชิญอยู่จริงในชีวิตประจำวันจึงต้องได้รับความสนใจ และหาคำตอบจากพระวาจาคำสอนของพระเยซูเจ้าในพระคริสตธรรมคัมภีร์ด้วยเหตุนี้ การปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอน และการเตรียมผู้นำทางจิตวิญญาณของสถาบันศาสนศาสตร์ของสภาคริสตจักร จึงต้องเป็นวาระแรก ๆ ที่ต้องลงมือกระทำ การสรรหาผู้เรียนเพื่อเตรียมเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณในคริสตจักร และสถาบันต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างจริงจัง กระบวนการเสริมความรู้ และความเข้าใจในประเด็นปัญหาสมัยใหม่ต้องเป็นหลักวิชาที่ต้องเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน สภาคริสตจักรต้องถือว่าศาสนศาสตร์ศึกษาเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างคริสตจักรให้แข็งแรง ถ้าคริสตจักรเข้มแข็งก็จะเป็นกำลังสำคัญของครอบครัว และสังคมต่อไป ปัญหาต่าง ๆ สามารถป้องกันแก้ไขได้จากกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องทั้งในและนอกระบบ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับแผนการปฏิรูปการศึกษาของชาติที่เน้น “ผู้เรียนเป็นสำคัญ” การศึกษาคริสเตียนของคริสตจักรและครอบครัวคริสเตียนจึงถือว่าเป็นการศึกษานอกระบบและเป็นการศึกษาตามอัธยาศัย ซึ่งต้องได้รับการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสภาพความจริงของการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในโลกของเรา

นอกจากนั้น หน่วยงานต่าง ๆ ของสภาคริสตจักรฯ เช่นหน่วยงานศิษยาภิบาล บ้านและครอบครัว คริสเตียนศึกษาเยาวชนสตรี การประกาศเผยแผ่ และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องควรหลอม

รวมเป็นหนึ่งเดียว เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนการอบรมพุ่มพักทางจิตวิญญาณมีเป้าหมายและทิศทางไปในแนวเดียวกัน ไม่ใช่ต่างคนต่างทำ และต่างคนต่างมีหลักสูตรของตนเอง เราต้องปรึกษาหารืออย่างใกล้ชิด และร่วมกันเขียนแผนในการพัฒนาให้ครบถ้วนสมบูรณ์ในทุกมิติ นับตั้งแต่เยาว์วัยไปจนกระทั่งเขาเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ต้องรับผิดชอบอนาคตของคริสตจักรและครอบครัวต่อไป หากเรายังคงดำเนินการในแนวทางที่แยกกันคิดแยกกันทำอย่างที่เป็นอย่างที่เป็นอยู่ เราอาจหลงทาง และอาจไปไม่ถึงเป้าหมายก็ได้

ผมอยากเห็นหน่วยงานศิษยาภิบาลจัดทำแผนในการเตรียมผู้นำผู้รับใช้ตั้งแต่การเตรียมความพร้อมในคริสตจักร การสรรหาบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจากโรงเรียนและสถาบันอุดมศึกษา เพื่อเชื่อมโยงกับสถาบันทางศาสนาสตรีในการเตรียมผู้นำอย่างเป็นระบบต่อไป และเมื่อคนเหล่านี้ต้องเข้ามาในหน้าที่ศิษยาภิบาล หรืออนุสาวก หรือ ในตำแหน่งงานอื่น ๆ เขาจะได้รับการเตรียมตัวที่ถูกต้องและเหมาะสมกับงานนั้น ๆ และเมื่อคนเหล่านี้มีประสบการณ์ทำงานไปสักระยะเวลาหนึ่ง เขาควรได้รับการเพิ่มเติมความรู้ และค้นคว้าวิจัยแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำกลับไปใช้ในคริสตจักรหรือสถาบันที่รับผิดชอบต่อไป จนกระทั่งคนเหล่านี้เกษียณอายุการทำงานไปแล้ว เขายังได้รับการดูแลเอาใจใส่ และเป็นแหล่งความรู้สำคัญของคริสตจักรต่อไป สิ่งทีพุดมานี้ค่อนข้างเป็นเรื่องใหญ่ที่สภาคริสตจักรฯ ต้องให้ความสำคัญในอันดับต้น ๆ เพื่อกระบวนการสร้างคริสตจักรที่มีสง่าราศีจะบรรลุผลตามเป้าหมายได้ในระยะเวลาอันเหมาะสมจึงถึงเวลาที่จะระดมสรรพกำลังและความคิดจากหลากหลายหน่วยงานมาพิจารณาเรื่องนี้อย่างจริงจัง ถ้าทำได้ ผมเชื่อว่าคริสตจักรของเราจะเป็นความหวังของสังคมที่แตกสลายนี้ได้อย่างแน่นอน ส่วนพันธกิจของสถาบันโรงเรียน โรงพยาบาลนั้นปล่อยให้ทำหน้าที่ของผู้บริหารมืออาชีพทำกันให้เกิดดอกออกผลเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาคริสตจักรต่อไป

การปรับรูปแบบองค์กร

นอกเหนือจากการแยกการบริหารคริสตจักรออกจากมูลนิธิแล้ว รูปแบบการบริหารของสภาคริสตจักรน่าจะเป็นการกระจายความรับผิดชอบสู่คริสตจักรระดับภาคมากขึ้น ผู้บริหารสภาคริสตจักรส่วนกลางน่าจะทำหน้าที่ประสานงานและสนับสนุนส่งเสริมให้คริสตจักรระดับภาคมีความเจริญก้าวหน้า และมีความแข็งแกร่งในการทำพันธกิจในเขตรับผิดชอบของตน แต่ทั้งนี้ คริสตจักรภาคก็ต้องทำหน้าที่ในการสนับสนุนคริสตจักรท้องถิ่นให้ยืนอยู่บนลำแข้งลำขาของตนเองให้ได้เช่นกัน หมายความว่า ทั้งสภาคริสตจักรฯ ส่วนกลาง และคริสตจักรภาค ต้องทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการสนับสนุนส่งเสริมประสานงาน และเป็นแหล่งข้อมูลที่เอื้อประโยชน์แก่คริสตจักรระดับล่าง มากกว่าที่จะทำหน้าที่ในการบังคับบัญชา เพราะคริสตจักรแต่ละภาคมีความแตกต่างกันตามสภาพภูมิประเทศ วัฒนธรรม ประเพณีดั้งเดิมที่เคยปฏิบัติสืบต่อกันมา และความพร้อมในด้านต่าง ๆ เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงเป็น

ความเหมาะสมที่ผู้บริหารส่วนกลางทำหน้าที่ในการสนับสนุนส่งเสริม และช่วยเหลือให้คริสตจักรในระดับล่างทำหน้าที่พันธกิจตามศักยภาพของคนส่วนพันธกิจของผู้บริหารจากส่วนกลางนั้นน่าจะเกี่ยวข้องกับกิจการที่ภาคหรือคริสตจักรไม่สามารถทำได้ เช่น ความสัมพันธ์กับคริสตจักรต่างประเทศ การเป็นตัวแทนองค์กรคริสเตียนในกิจการของบ้านเมือง การสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ ที่จำเป็น เช่น ข้อมูลข่าวสาร ข่าวสารคริสตจักร เครื่องมือทำพันธกิจ เป็นต้น

เมื่อเป็นเช่นนี้ สำนักงานสภาคริสตจักรฯ ก็ไม่จำเป็นต้องมีเจ้าหน้าที่มากมาย สามารถลดจำนวนบุคลากรลงได้ โดยกระจายลงไปประจำตามภาคต่าง ๆ เพื่อเสริมให้ภาคและคริสตจักรแข็งแรงยิ่งขึ้น บุคลากรในหน่วยงานกลางน่าจะทำหน้าที่ผู้ประสานงาน และเชื่อมโยงเครือข่ายในการทำพันธกิจให้ใกล้ชิดมากขึ้น หน่วยงานกลางก็สามารถปรับลดค่าใช้จ่ายลงได้และนำทรัพยากรเหล่านั้นไปกระจายให้คริสตจักรท้องถิ่นทำพันธกิจอย่างเป็นกอบเป็นกำมากขึ้น เมื่อเป็นเช่นนี้ สถานที่ทำการสภาคริสตจักรฯ ก็ไม่จำเป็นต้องก่อสร้างให้ใหญ่โตและเป็นภาระในการดูแลรักษา สำนักงานสภาคริสตจักรฯ สามารถพัฒนาให้มีความคล่องตัวยิ่งขึ้น โดยนำระบบสารสนเทศเข้ามาช่วยในการบริหารจัดการข้อมูลและการติดต่อประสานงานได้อย่างเต็มที่การเชื่อมโยงเครือข่ายกับคริสตจักรภาค และคริสตจักรท้องถิ่น ตลอดจนสถาบันต่าง ๆ รวมทั้งองค์กรภายนอกคริสตจักรก็จะมีประสิทธิภาพและรวดเร็วมากขึ้น การบริหารในรูปแบบเช่นนี้จะส่งผลไปถึงการกำหนดนโยบาย ทิศทางการทำพันธกิจ และการตัดสินใจได้อย่างถูกต้องบนฐานข้อมูลที่เชื่อถือได้

ส่งท้าย

ผลหวังว่าสิ่งที่ผมได้สะท้อนออกมาจากการสังเกตและการติดตามความก้าวหน้าของสภาคริสตจักรฯ ตลอดจนมีส่วนร่วมในพันธกิจของสภาคริสตจักรตลอดระยะเวลากว่า 30 ปี ของผมทั้งโดยตรงและโดยอ้อม คงเป็นเสียงสะท้อนที่อาจก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการพัฒนาคริสตจักรในประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องกับความเห็นของผมก็ได้ แต่หากแสดงออกอย่างตรงไปตรงมาด้วยความจริงใจ ก็คงเป็นหนทางในการเสริมสร้างคริสตจักรของพระเยซูคริสต์ให้ก้าวหน้าไปด้วยกันได้ เพื่อให้เรายืนหยัดในการทำพันธกิจให้เกิดผลต่อไป เราคงไม่ปฏิเสธว่าสภาคริสตจักรฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันต่าง ๆ ของเราได้พัฒนาก้าวหน้าไปไกลมาก แต่เราก็ยังอยากเห็นพันธกิจของเรามีความเข้มข้น และเป็นความหวังของชาวไทยมากกว่านี้ เรายังมีแนวทางปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าได้อีกมากมาย เรายังมีผู้นำ

คริสเตียนจำนวนมากที่พร้อมรวมไม้ร่วมมือในการทำพันธกิจของพระเจ้า แต่บางครั้งก็อาจมีอุปสรรคบางประการที่ทำให้คนเหล่านี้ไม่กล้าเข้ามาเกี่ยวข้องกับสภาคริสตจักรฯ ใกล้ชิดมากนัก เราจึงต้องเปิดโอกาสให้คริสเตียนทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารสภาคริสตจักรฯ เราต้องประเมินตัวเราเอง

อย่างตรงไปตรงมา ทูลขอสติปัญญาและการเปิดเผยจากพระเจ้าให้มองเห็นแสงสว่างในการปรนนิบัติรับใช้พระองค์ให้เกิดผลมากยิ่งขึ้น พระพรทั้งหลายที่เราได้รับ เราต้องสรรเสริญและโมทนาขอบพระคุณพระองค์ แต่ความล้มเหลว หรือสิ่งที่ยังต้องปรับปรุงแก้ไขที่มีอยู่นั้นเราต้องทูลขอการทรงนำจากพระองค์เพื่อให้เรามีความกล้าพอที่จะปรับเปลี่ยนพันธกิจให้เหมาะสมกับยุคสมัย สิ่งเหล่านี้ต้องได้รับความร่วมมือจากทุกคน หากเรามีความเชื่ออย่างมั่นคง เราคงได้รับการเปิดเผยจากพระเจ้าให้ทำพันธกิจที่สอดคล้องกับน้ำพระทัยและประสงค์ของพระองค์อย่างแน่นอน เมื่อนั้นแหละพระคริสต์จะได้รับเกียรติจากการรับใช้ด้วยความสัตย์ซื่อของพี่น้องคริสเตียนทุกคน